

 <http://www.audiodrom.cz/usher718.html>

Usher BE-718

Sonus Faber Electa Amator jsou zpět! To je to první, co vás napadne, když se na monitory BE-718 taiwanských Usher kouknete jen jedním okem. Ne že by to byla špatná věc - Sonusy byly docela podařené bedýnky. Nemohu se však zbavit dojmu, že vzhledem tato podobnost končí. Usher došel přece jen o kousek cesty dál.

Firmu, která stojí za těmito zajímavými soustavami, nemá smysl zdlouhavě představovat, případní zájemci naleznou základní informace zde na *Audiodromu*, kde již byly dostatečně vychváleny jejich dokonalejší sestřičky, tanečnice Usher BE-10 Dancer.

Takže pojdme zpět k podobnosti se Sonus Faber. Co s nimi BE-718 sdílí, je značná dávka muzikálnosti. Usher prostě hraje a hraje dobře. Dalším shodným prvkem je na tak malou ozvučnici (26x43x39cm) nezvyklý objem basů. Nečekejte pochopitelně plnohodnotné soustavy, ale přesto je zde basů více, než by se dalo ke kompaktním rozměrům předpokládat a trochu vás to zaskočí. Kmitočtový rozsah, uváděný výrobcem, je 42Hz-35kHz, což by mohlo odpovídat. Od SF se Usher BE-718 odlišuje na opačné straně spektra a dále pak prostorovou transparentností. SF znějí temněji, hutněji. Usher je přehlednější, i když ne tak sametový.

Zahod'te rámečky...

Za všechno (nebo téměř úplně za všechno) může výškový měnič, který je podobně jako v ostatních modelech Usher beryliový. Vzhledem k nízké měrné hmotnosti berylia, které je až třikrát lehčí než hliník, může být membránka vysokotónového reproduktoru podstatně tenčí při zachování výborné odolnosti proti deformacím a výsledkem pak je ultralehký a ultrarychlý kmitací systém. Středobasový měnič s průměrem 18cm je papírový.

Soustava je velmi dobře řemeslně zpracována, kabinet je sendvičem z 25mm MDF a bočnic z pravého ušlechtilého dřeva. Čelní strana ozvučnice byla u testovaného modelu opatřena černým klavírním lakem, v nabídce je ještě totožná varianta bílá. Celá skříňka je se vyznačuje značnou tuhostí a neznělostí, což podporuje i hmotnost soustav - 17,2kg. Rozměrný panel s bi-wiringovými terminály naleznete - jak jinak - vzadu, basreflexový nátrubek má nezvyklý tvar šterbiny a obsadil dolní hranu přední stěny. Na rozdíl od BE-10 Dancer je BE-718 dodávána s ochrannými tkaninovými rámečky, které před seriózním poslechem doporučuji sejmout a nasazovat jen v případě, že by mohly být reproduktory ohroženy např. kolemjdoucími. Pokud toto není váš případ, doporučuji rámečky rovnou nechat v krabici a vůbec je nepoužívat, neboť jejich vliv na reprodukci je velmi slyšitelný.

Mají hudebníci prsty?

Soustavy patří mezi méně citlivé (87dB) a proto je k nim doporučován spíše výkonnější zesilovač. V tomto ohledu jsem zůstal v klidu, jelikož dvojice Audio Research SP17 a SD135 nelze podezřít z nedostatku výkonu. CD přehrávač Ayre cx-7e a kabely Nordost Valhalla sestavu velmi vhodně doplnily. K soustavám jsou dodávány (za peníze) stojany s označením RWS-708, na které byly usazeny. Osobně mi tyto stojany příliš neimponovaly, ale proč ne.

Usher BE-718 se dají pořídit za cenu okolo 50 tisíc, což je v tomto případě cena více než rozumná. Jak už bylo napsáno, pokud zavřete oči, nabudete dojmu, že posloucháte kvalitní *sloupové* reprosoustavy. Basů je zde opravdu dost a - pozor - v žádném případě nejde o prvoplánový efekt. Basy jsou přesné, kontrolované, není problém sledovat basové linky Pink Floyd (*A Momentary Lapse of Reason*). Dokonce ani když otočíte knoflík volume doprava nedojde k zvukovému rozmazání nebo rozpliznutí. U španělské kytary v podání Johna Williamse (*The Miller's Dance, Spanish Guitar Music*) slyšíte prsty, rozehrávající každou strunu. A vůbec, akustická kytara, která na velkém množství reproduktorů zní jako by na ni nikdo ani nehrál, ale hrála sama o sobě, je hodně poťouchlý test odhalující „povrchnost“ některých soustav. BE-718 takovou povrchností rozhodně netrpí.

Temperamentní tanečníci...

Pochopitelně nelze porovnávat malé Ushery a dospělý model BE-10. Sice jsem to udělal, ale už se za to stydím. Rozdíl je zde markantní, nicméně zvukový charakter je obdobný. Pokud jsem BE-10 nazval tanečnicemi, BE-718 jsou tanečníky.

Přesvědčivá je průzračnost hudební scény a detailnost, se kterou jsou schopny reprodukovat dění v nahrávce. Pozornost k mikrodetailu mají s BE-10 společnou, za což jisto jistě vděčí skvělému výškovému reproduktoru. Od mikrodetailu a rozlišení je jen krůček k prostorovosti, schopnosti lokalizovat jednotlivé zdroje zvuku v nahrávce a umění odstranit (nebo alespoň posunout) zdi poslechové místnosti. A není to na úkor ostrosti nebo prezentních výšek - nic takového v projevu BE-718 nenajdete. Sice k tomu mají tendenci, to ano, ale beryliové kupolky se dokáží včas ukrotit. BE-10 jsou ale průzračnější, vzdušnější a dynamičtější. Cenově jsou ale někde úplně jinde.

Jsou nejlepší?

Těžko na takovou otázku odpovědět. Při dané ceně se již dá najít na trhu (a když ne našem, tak v zahraničí ano) docela dost povedených soustav. V určitém smyslu hrají prim, zejména ve způsobu jakým nakládají s basovou částí spektra. Klidně bych je doporučil jako alternativu sloupových soustav do menších poslechových místností. Klidně bych je doporučil i vyznavačům tvrdého rocku (i když pokud jste vyznavači pouze tvrdého rocku, zůstala by část potenciálu Usherů BE-718 přece jen nevyužita). Klidně bych je doporučil i k cenově vyšším kategoriím ostatních částí sestavy. Nejlepší asi nebudou, a pokud ano, tak ne nadlouho. Doporučuji ale vřele jejich poslech, zklamání rozhodně nebudete.

audio *P*rom